

ת"פ (ירושלים) 15067-11-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 15067-11-22 - מדינת ישראל נ' פלונישולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 15067-11-22

מדינת ישראל

ע"י יחידת התביעות מחוז ש"י

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רועי בראונר

בית משפט השלום בירושלים

[28.11.2024]

כבוד השופט ארנון איתן

גזר דין (ללא הרשעה)

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום במסגרת ה"ט 20675-10-22 ביום 20.10.22 הורה כב' השופט איתן כץ על מתן צו הגנה ובו הורה בין היתר:
א. "המשיב לא יכנס לדירת הצדדים ברחוב ... ב-X, או ימצא במרחק של 100 מ' מהדירה וזאת לתקופה של 40 יום מהיום."
ב. "האיש לא יצור קשר עם האישה בתקופה הנ"ל של 40 יום או בתקופה המוארכת ככל שתוארך אלא באמצעות וואצפ (לרבות הודעות קוליות)."
ג. למען הסר ספק, אין מניעה שהאב/המשיב ייפגש עם ילדיו א', מ' וג' בבית חבר שגר ביישוב X וועם ילדיו הגדולים יותר ת' ושי' ללא הגבלה בתיאום מולם ישירות."
3. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג ולהם שבעה ילדים, והמתלוננת התגוררה ברחוב ... ב-X (להלן: "הבית").
4. על פי הנטען בכתב האישום ביום 1.11.22 עובר לשעה 12:00 או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והמתלוננת וסיכמו, כי הנאשם יגיע ליישוב ס על מנת לקחת את הילדים.
5. בשעה 12:00 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לבית ונכנס פנימה מבלי שביקש את רשות המתלוננת. כאשר היא ביקשה שיצא מהבית הנאשם סירב, והמתלוננת יצאה מביתה והתקשרה למשטרה.
6. בהמשך הגיעו שוטרים אל הבית, אך טרם הגעתם הנאשם עזב את הבית והלך לבית הכנסת.
7. מאוחר יותר לאחר שהשוטרים עזבו את המקום הנאשם שב אל הבית וביקש לשוחח עם המתלוננת. באותן נסיבות הוא דרש ממנה להיכנס לחדר השינה, ועל אף שסירבה הוא הכניסה לחדר, נעל את הדלת, ונטל מידה את מכשיר הטלפון שלה.
8. המתלוננת ביקשה מהנאשם מספר פעמים לצאת מהחדר אך זה סירב וחסם אותה בגופו.

9. בשעה 18:00 או בסמוך לכך, יצא הנאשם מחדר השינה על מנת להתפנות ובהמשך, יצא מהבית עם חלק מילדיהם.
10. לאחר מכן חזר שוב הנאשם אל הבית ונעל שוב את המתלוננת יחד עמו בחדר השינה עד השעה 21:00 לערך. תמצית טיעוני הצדדים:
11. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 3 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. המאשימה ציינה, כי הנאשם הפר צו שניתן רק 10 ימים לפני כן, והפנתה לפסיקה רלוונטית בה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
12. באשר לסוגיית ההרשעה ציינה המאשימה, כי אבחנת שירות המבחן לפיה עבודת הנאשם מהווה עוגן משמעותי עבורו, ולהתנהגותו הנורמטיבית, אינה מהווה קריטריון לביטול הרשעה. זאת במיוחד כאשר הנאשם לא הציג ראיה לפגיעה קונקרטית בשיקומו העיתי. על כן, מבקשת המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה.
13. ההגנה ציינה, כי הפסיקה שהמאשימה הפנתה אליה אינה רלוונטית נוכח השוני הקיים בעובדות שבין אותם אירועים לאירוע נשוא האישום. הוסף, כי מבלי להקל ראש בעבירה, הפרת צווי בית משפט בדומה למקרה שבפנינו אינו מוביל לניהולו של הליך פלילי, ומדיניות התביעה על דרך הכלל הינה שלא להעמיד לדין.
14. ב"כ הנאשם הוסיף, כי צו ההגנה ניתן בהסכמת הצדדים, לאחר שהנאשם הבין שהוא במצב נפשי ירוד, וכאשר הגיע לקחת את ילדיו כל רצונו היה לשוחח עם אשתו מאחר וראה לנגד עיניו כיצד נישואיו מתפרקים. צוין, כי הנאשם כבן 46, נעדר רישום פלילי, שהה במעצר שבועיים ימים, רק משום שביקש לשוחח עם אשתו ולראות את ילדיו. לאחר מכן שהה במעצר בית חלקי משך תקופה ארוכה בגין הפרת הצו. ב"כ הנאשם טען לחוסר פרופורציה בין האירוע המיוחס לנאשם לבין מה שהנאשם נאלץ לעבור בעקבותיו.
15. ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה. על פיה, המדובר באירוע חד פעמי, מאז הנאשם התגרש ועבר לגור לבדו. עוד צוין, כי הנאשם מתמיד בעבודתו בשירות המדינה במשרד X, ונמצא בקשר עם גרושתו, משקם את חייו, ויש לחזקו בכך.
16. ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, בנימוק שהעבירה שביצע נמצאת ברף נמוך של מעשים. על פיה, מתחם העונש ההולם בתיקים מעין אלו מתחיל מאי-הרשעה גם בנסיבות חמורות יותר. עוד צוין, כי הנאשם עדיין נמצא בפיקוח שירות המבחן כך שאם יהיה שינוי בעניינו, שירות המבחן יוכל לעדכן בכך.
17. הנאשם הודה בטעותו וציין, כי הוא לא פעל כפי הנדרש ממנו, וכי אינו מתרץ את מעשיו בשל כך. הנאשם הוסיף, כי מאז הגשת התסקיר הוא נפגש פעם בשבוע לשיחות פרטניות עם קצין המבחן. עוד צוין, כי הילדים רוצים בנוכחותו והוא מתגורר בסמוך להם ומשתדל עד כמה שניתן להיות שם בשבילם. בנוסף, קיימים הסדרי ראייה מסודרים והוא משוחח עם המתלוננת באמצעות הרב מאחר ואינו מעוניין לתקשר עמה ישירות.
18. אחות הנאשם הגב' הודיה רביבו, תיארה את הנאשם כאדם בעל לב זהב, אוהב לעזור לזולת וכי המשפחה חשובה לו. עוד ציינה, כי בעת שאביהם חלה הנאשם היה צמוד אליו, ומות האב השפיע עליו באופן קשה. מאז, כך לדבריה, הוא אינו אותו אדם.

19.מר א', אחיו הבכור של הנאשם ציין, כי הם גדלו בבית מיטיב. אף הוא ציין, כי מות אביו היה טראומתי עבור הנאשם, וגרם לו למצב נפשי ירוד, אך מאז, עבר תהליך שיקומי וחזר לעצמו. עוד ציין, כי אחד מבניו של הנאשם סיים קורס קצינים בחטיבת גולני והוא אב לילדה כבת 3.

סוגיית ביטול ההרשעה

20.הכלל במשפט הפלילי קובע כי נאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון וישא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במשורה בהתאם לכללים שנקבעו שהתוו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נגד מדינת ישראל (מיום 21.8.85)).

בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנאשם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

21.בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד (3), 685, (17.8.00) נקבע כי: "משמתבקש בית המשפט לשיקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם... במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבירין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעברין מההרשעה".

22.בספרו על סדר הדין בפלילים (חלק שני, תשס"ג, 1105) ציין המלומד קדמי כי "בנסיבות נדירות ביותר, כאשר יש בעצם ההרשעה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לענישה אלא להעמידה במבחן. נסיבות נדירות כאלה נוצרות בדרך כלל על רקע נסיבות אישיות - כגון: גיל, מצב בריאות, מוצא משפחתי - כאשר ההרשעה כמוה כ'מכת מוות' לנאשם."

23. עוד נקבע בפסיקה שאחד השיקולים המהותיים שייטו את הכף לטובת אי הרשעה הינו כאשר בית המשפט משתכנע שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה לגביהם (ראו: ת"פ 40200/99 מדינת ישראל נ' שלמה איזנברג (10.02.04)).

24.סבורני, כי בהתאם לכללים שהתוו בפסיקה, ניתן לבטל את הרשעת הנאשם. לכך מספר טעמים:

א. הנאשם הינו כבן 47, גרוש, ואב ל-7 ילדים בגילאי 21-2. עובד במשרד X.

ב. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות למעשיו. האירוע התרחש בחודש נובמבר 2022. מאז חלף פרק זמן ניכר, בני הזוג התגרשו, ולא נמסר לי כי התרחשו אירועים דומים או שנפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם.

ג. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם נולד בצרפת ובהיותו כבן 4 שנים עלה עם משפחתו לישראל. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. לדברי הנאשם לאחר פטירת אביו לפני כ-5 שנים הוא סבל מדיכאון והתמודדותו המרכזית עם הדיכאון הייתה במרחב המשפחתי והזוגי, כאשר לבסוף הדבר הוביל לגירושי בני הזוג בשנת 2022. לדבריו, כאשר סבל מדיכאון חלה הידרדרות ביחסים הזוגיים והוא היה מגיב באופן תוקפני, אנוכי ולא מווסת. לאור כך ולאור הקושי הזוגי שהיה עוד קודם לכן, המתלוננת ביקשה לסיים את הקשר הזוגי. הנאשם ציין כי לא הפעיל לאורך השנים אלימות פיזית כלפי המתלוננת אך כן היו מאפיינים של אלימות מילולית הדדית. כמו כן, כיום הוא מתגורר בסמיכות לה, משלם מזונות באופן קבוע ונפגש עם ילדיו בכל סוף שבוע. הקשר בינו לבין המתלוננת הינו קונקרטי ונסוב בעיקר סביב גידול הילדים.

ד. שירות המבחן ציין, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וגילה הבנה לחומרתו. לדבריו, התנהגות זו נבעה מתסכול מתמשך שחוה בקשר הזוגי. הנאשם טען כי כאשר הגיע לבית המתלוננת לצורך לקיחת הילדים, הוא רצה לשוחח אתה על תחושותיו, אך לאור הדחיה שחוה ממנה הוא התקשה לווסת את רגשותיו ולא נענה לבקשתה לצאת מביתה. הנאשם הוסיף, כי הוא מודע לכך שפעל באופן בעייתי ואובססיבי כלפי המתלוננת, והוא מצר על מעשיו. לצד זאת שירות המבחן העריך כי הנאשם מתקשה להתחבר באופן עמוק לחומרת מעשיו ולפגיעה במתלוננת. ה. ביום 25.1.24 החל הנאשם טיפול קבוצתי בתחום האלימות הזוגית בהתאם להמלצת השירות. ממידע שהתקבל ממנחי הקבוצה עולה כי הוא הגיע למרבית המפגשים, לקח בהם חלק פעיל, אך יחד עם זאת, נראה כי מתקשה לשתף בחוויותיו האישיות. מתסקיר משלים מיום 30.7.24 עלה, כי הנאשם השתתף בטיפול הקבוצתי במשך שלושה חודשים ולאחר מכן הודיע על קשייו ורצונו לסיים השתתפותו בקבוצה. ההתרשמות של מנחי הייתה כי עזב את הטיפול מתוך חרדה וקושי, ולא מתוך התנגדות לו. משכך, לאחר שסיים את הטיפול הקבוצתי החל הנאשם להגיע לפגישות פרטניות בשירות המבחן באופן קבוע תוך שיתוף וניהול שיח. לאחר תהליך עיבוד בפגישות הפרטניות הנאשם הביע הסכמתו להשתתף בטיפול קבוצתי בתחום האלימות הזוגית במסגרת "יד שרה", והוא עתיד להתחיל את הטיפול בהקדם.

ו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח כיום לכבד את הגבולות בינו ובין המתלוננת ולהכיר באופן מסוים בהתנהלותו הבעייתית כלפיה. לצד זאת צוין כי הנאשם נוטה לתאר את האלימות בקשר הזוגי באופן מצומצם וסימטרי, והנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת ומאופיין בריכוז עצמי גבוה. נכתב כי לאורך השנים הנאשם אימץ מנגנוני הכחשה, השלכה ופיצול המקשים עליו לבחון דפוסי האלימים והפוגעניים, ואלו מהווים להערכת שירות המבחן, גורמי סיכון להישנות עבירות חוזרות בעתיד.

- ז. עוד צוין כי ההליך המשפטי וההשלכות הנלוות אליו עלולים לחבל ביכולתו להמשיך ולעבוד בשירות המדינה, והדבר מהווה עבורו גורם מרתיע. להערכת שירות המבחן אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום והימנעות מעבירות חוזרות בעתיד.
- ח. המלצת שירות המבחן הינה הטלת עונש שיקומי בדמות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, שיהווה עונש מכפר מחד, ומעמיד גבולות להתנהגות מנגד, וכן, הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו ימשיך הנאשם השתלבותו בקבוצה הטיפולית. שירות המבחן המליץ גם לבטל את הרשעתו וזאת מאחר וכיום הנאשם מנהל קשר תקין עם המתלוננת וילדיו, הוא נעדר הרשעות קודמות, ונראה כי עבודתו בשירות המדינה מהווה עבורו עוגן משמעותי להמשך התנהלות נורמטיבית ושומרת חוק, ומחזקת את דימויו העצמי.
- ט. במקרה דנן, מציין שירות המבחן בתסקירו המשלים כי הותרת ההרשעה על כנה, עשויה לפגוע בנאשם אשר נראה כי עבודתו בשירות המדינה מהווה עבורו עוגן משמעותי להמשך התנהלות נורמטיבית ושומרת חוק, ומחזקת דימויו העצמי. הטעמים לכך נוגעים במספר היבטים: שילובו בטיפול פרטני וחווה דעת חיובית מצד מטפלו, שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ורצונו לחזור לטיפול קבוצתי תוך הבנה שטיפול מעין זה יתרום לו ויקדם את חייו, וכן, העובדה כי הנאשם מנהל קשר תקין עם המתלוננת וילדיו ומכבד את הגבולות בינו לבינה. לאור דברים אלו, שירות המבחן שב על עמדתו לסיום ההליך מבלי להרשיע את הנאשם, בין השאר נוכח העובדה כי הוא נמצא בקשר טיפולי רציף וממושך עם שירות המבחן.
25. נוכח טעמים אלו שפורטו לעיל, לרבות נסיבות המקרה עצמו, מאפשרים לטעמי לסיים את ההליך מבלי להרשיע את הנאשם. ברי, כי גם לעובדה שהנאשם מועסק במשרד ממשלתי יש משמעות מיוחדת ככל וההליך יסתיים בעניינו בהרשעה. מעבר לכך, הרי שבנסיבות האירוע עצמו, מבלי להקל בו ראש, ניתן לקבוע כי הדרישה להוכחת נזק ממשי וקונקרטי, על פי הפסיקה המנחה, הינה מופחתת, ודי בטעמים עליהם עומד שירות המבחן, כדי לקבוע כי ניתן לסיים את ההליך בדרך זו.
26. במכלול הדברים, ראיתי לאמץ את עמדת שירות המבחן ולהורות על ביטול ההרשעה, זאת לצד צו של"צ, צו מבחן, וחתימה על התחייבות.
27. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
- א. הרשעת הנאשם בדן מבוטלת, וההליך מסתיים באי-הרשעה, תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.
- ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. שירות המבחן מתבקש להגיש תכנית של"צ לאישור בית-המשפט בתוך 60 יום. מובהר לנאשם, שככל שלא תגובש תכנית השל"צ, או שהוא לא ימלא אחר צו השל"צ, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו, ולגזור דינו מחדש.
- ג. התחייבות בסך 2000 ש"ח להימנע במשך שנה מביצוע העבירה בה נקבעה אשמתו. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.
- ד. צו מבחן למשך שנה.
- המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ה, 28 נובמבר 2024, במעמד הנוכחים.